

Biz Olmadan Bizdik

— Vedatdünder8 · 24 Mayıs 2019

Asla bir araya gelmeden ve hiç ayrılmadan
Yanında olmak istediğim kişi yerinde yokken
Seninle buluşmaya sensiz gittiğim o nice yıllar...

Belki bu yüzden geldim tekrar buraya
Sanki donmuş bir gölün en ince buzunda yürür gibi
ya da çiçeklerimiz beraberce güneşe düştüğü zaman
yıkılmış bir hayalin korkusu kadar yorgunken umutlar
buraya gelirim...

Sen de her zaman buradasındır ama işte sesin yoktur
Bu yüzden burada o eski kulübemize girerken
Menteşeleri paslanmış kapı gürültüyle açılır
Duvardaki abajur,masada ki biblo,köşede ki eski radyo
Sessizce hoş geldin derler bana...

Siyah beyaz resimler henüz sandıktan çıkmadan
Yaktığım sigaranın külü bacaklarıma düşmeden
Hücrelerim midem de sancıyla bölünürken
içimde ki dağınık yatağıma otururum...

Şimdi burada bu yatakta saçlarını okşamaktan fazlası vardır
Tanrı'dan yaşlı günahatan zengin hatıralarım
Işıkları silinmiş karanlık gecemin şeytanı gibi
Hayallerimin alaca karanlığına doğru yuvarlanırlar...

Artık nerede bir ışık varsa onu yakalayacak yaprak gibi
Bu oda da beraberce kaybettiklerimizi ararız
Kendimizi kendimize saklarcasına
Soluğu ılık bir nefes kadar yumuşak
Gözlerimiz gözlerimizde boğulurken
Kendi kuytumuzda sakladığımız telaşlarımızla
İllegal bir hayalin içinde sessizce dururuz
Sanki biz olmadan yeniden biz oluruz...

Vedat DÜNDAR